

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΕΓΡΟΣ;

Χρόνια τώρα τον άκουγα να μου αφηγείται απίθανες ιστορίες από τη ζωή του τελευταίου μεγάλου πειρατή του Αιγαίου.

Στο γραφείο του, αντίκρυ στο πέλαγος, είχε απλωμένους άτσαλα παλιούς χάρτες του αρχιπελάγους και πάνω τους έβαζε περίεργα σημάδια. Στα ράφια, στο τραπέζι και στο πάτωμα συσσωρεύονταν βιβλία για κουρσάρους, πειρατές και κάθε άλλο απόβρασμα των θαλασσών. Σε ότι κενό υπήρχε στους τοίχους καρφισώνονταν σκίτσα με άγριες φάτσες που κινούνταν απειλητικά σε κάθε θαλασσινή αύρα.

Και τα ντοσιέ, που δε χώραγαν στα ράφια και στοιβάζονταν στο ξύλινο δάπεδο σε χάρτινες κούτες, πολλαπλασιάζονταν μήνα το μήνα και ξεχείλιζαν με ντοκουμέντα από τη δράση του πειρατή.

Η αναδίφηση κιτρινισμένων αρχείων και αραχνιασμένων βιβλιοθηκών είχε γίνει πάθος, το ίδιο και τα ταξίδια στα νησιά του Αιγαίου. Μάλιστα με παρέσυρε σε ένα από αυτά, στο νησί καταγωγής του πειρατή, τη Σάμο. Διασχίζοντας το Αιγαίο μου έδειχνε τα σημεία που έβρισκε καταφύγιο ο διωκόμενος, απίθανες κρυψώνες που αν δεν ξέρεις, δε βλέπεις.

Είχα πεισθεί πλέον ότι ο Νέγρος ήταν υπαρκτό πρόσωπο. Ειδικά όταν ένα χρόνο πριν μου έδωσε να διαβάσω το χειρόγραφο. Αυτό που τύπωσε από τον υπολογιστή του. Ψέματα! Ήταν μια σκηνοθεσία.

Η απάτη αποκαλύφθηκε στο τελευταίο ταξίδι στη Σύρο. Μου είχε πει, έλα, αυτή θα είναι η τελευταία φορά, πουλάω το σπίτι και φεύγω. Ξεκίνησα να πάω τη μέρα που ξεκίνησε και το δέμα με τα πρώτα αντίτυπα του βιβλίου από τη Θεσσαλονίκη – εκεί τυπώθηκε. Εγώ έφτασα πιο γρήγορα. Και το είδα να φτάνει. Να το παραλαμβάνει. Μπλε σκούρο εξώφυλλο, πιο σκούρο από τη θάλασσα.

Χαιρεκακία να δεις όταν άνοιξε το πακέτο και βγήκαν τα τυπωμένα. Τους την έφερα, ήταν σαν να έλεγε. Μέχρι τώρα όλα μου τα βιβλία ήταν κομμάτια της ζωής μου, εμπειρίες και βιώματα προσωπικά. Για πρώτη φορά τώρα γράφω για έναν άλλο. Με το μυαλό του άλλου. Με τη λαλιά και την ορθογραφία του άλλου. Είναι όμως έτσι;

Ξαναδιαβάζοντας το τυπωμένο βιβλίο είδα την προηγούμενη βεβαιότητα να κλονίζεται. Δεν είναι δυνατόν κάποιος άλλος να γράφει ως Γεώργιος Νέγρος αν δεν είναι Νέγρος ο ίδιος! Αποκλείεται να τον νοιώσει, να παθιαστεί, να ξομολογηθεί όπως εκείνος. Αν δεν παστωθεί στην αρμύρα, αν δεν λυσσάζει στη πείνα, αν δεν νοιώσει το άδικο κατάσαρκα, αποκλείεται να τον ερμηνεύσει. Ούτε ο πιο ταλαντούχος ηθοποιός μπορεί να το κάνει. Για συγγραφέα δεν το συζητάω.

Κι όταν σκέφτηκα ότι αυτό που έκανε ο πειρατής, μετά από κάθε κούρσο να αλλάζει πλεούμενο για να χάνονται τα ίχνη του, το ίδιο έκανε κι ο Τέος μια ζωή τώρα, κάθε αμφιβολία χάθηκε. Βέβαια δεν έχω μια απάντηση στο ερώτημα πως σχεδόν είκοσι χρόνια τώρα κόλλησε στη Σύρο. Ίσως γιατί τόσα χρειάζονταν για να στηθεί ο μύθος του Γεώργιου Νέγρου. Αυτός ξέρει.

Νομίζω ότι μ αυτό το βιβλίο ξεπέρασε κάθε όριο.

Εγώ αυτά έχω να καταθέσω, κύριοι εισαγγελείς, για να μην πάρω το κρίμα στο λαιμό μου.

Εν κατακλείδι δεν ξέρω αν ο Γεώργιος Νέγρος είναι ο Τέος Ρόμβος ή το αντίστροφο. Ούτε με νοιάζει. Άλλωστε τα ονόματα είναι κάτι σχετικό. Γιατί κι εγώ που υπογράφω αυτή τη κατάθεση, μήπως ξέρετε ποιος πραγματικά είμαι;

Νίκος Θεοδοσίου